Fructul din livada sărutului

Followed by: 0 authors

poezii-de-dragoste

din vol. în pregătire "Fântâna care-și bea singură apa"

★★
POEZII ×
Ionuţ Caragea
6 luni în urmă

noi ne țineam
unul pe altul în brațe
să nu ne dezlege nimeni iubirea
nu ne doream nimic altceva
eram împliniți ca două întrebări
ce aflaseră adevărul
despre veșnicie:

un fruct cules
de buzele noastre flămânde
în livada sărutului

și-n tot acest timp
ne priveam umbrele
îmbarcându-se pe umbra unui nor
pe corabia pregătită să plece
spre îndepărtatele zări

știam, știam
că secera lunii
nu va mai tăia niciodată
vârful viselor noastre

Reply

OPINII

SHOW/HIDE OFFTOPIC

Rodul poemului

Papadopol Elena - 6 luni în urmă

Un poem de dragoste foarte frumos! L-am tot citit și acum, dacă ar fi să exemplific, în comentariul meu, versurile care mi-au atras atenția cel mai mult, ar însemna să le menționez pe toate, pentru că există o poveste care se revarsă în suflet, chiar dd la început.
(eram împliniți că două întrebări ce aflaseră adevărul despre veșnicie) - o comparație cu amplă semnificație revelatorie, care cuprinde cunoașterea a tot ceea ce ține de veșnicie, aflarea iubirii și paradisul ei (noi ne țineam unul pe altul în brațe să nu ne dezlege nimeni iubirea). Iubirea seamănă cu fructul cules de buzele noastre flămânde în livada sărutului- ce metaforă simbol pentru imortalizarea iubirii! Cunoașterea ei ca pe un fruct care potolește foamea dă sens de rod bun, ce reprezintă esențialul în viață.
și-n tot acest timp ne priveam umbrele îmbarcându-se pe un nor (...) știam, știam că secera lunii nu va mai tăia niciodată vârful viselor noastre- un final ce are parcă interpretarea aceasta: pierderea în această taină, spre înalt, ca o continuitate a celor două revelații (întrebări ce aflaseră adevărul), una implinindu-se pe cealaltă... Mai remarc un aspect al interpretării versurilor citate mai sus: trăirea sentimentului de iubire în fiecare clipă a prezentului, umbrele (cu semnificație de simboluri ale marcării momentelor trecerii timpului în plan terestru) depărtându-se, aflându-se într-o îndepărtare, în care secera lunii (simbolul luminos al universului întunecat) nu poate să taie vârful viselor. Așadar, are loc o stopare a destrămării viselor prin concepția trăirii acestui sentiment, incontestabil în prezent. Este o interpretare personală și, probabil, după ce timpul va mai trece, poemul va mai veni cu un mesaj, cu o altă semnificație...

Reply Report -0 | +0

corecţie

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

Mulțumesc frumos pentru analiza detaliată, plină de generozitate! Vedeți că este vorba de umbra unui nor, ceea ce schimbă un pic datele interpretării... Numai de bine!

Reply Report -0 | +0

Mesaj transcendent

Papadopol Elena - 6 luni în urmă

Da, există un mesaj transcendent. Umbrele îmbarcându-se pe umbra norului, pe corabia pregătită să plece spre îndepărtatele zări...
Numirea expresă de umbră creează un alt univers, prin proiecție, cel al neantului...

Reply Report -0 | +0

multumesc frumos

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

Da, acum v-ați apropiat mult mai mult de mesajul poemului. Vă mulțumesc frumos pentru revenire!

Reply Report -0 | +0

Foarte profund poemul

Papadopol Elena - 6 luni în urmă

Este un poem foarte profund. Comentariul trebuie regândit,refăcut, pentru că poemul comprimă simboluri, trăire: iubire (paradisul iubirii, aproape destrămarea lui), timp, viață, întoarcerea spre îndepărtatele zări (iarăși o imagine și o metaforă care implică multă atenție în interpretare), sunt legate de viață și de moarte... Dar eu am simțit în poem ideea aceasta: chiar dacă moartea ar pune un finish iubirii pământene, apropiată de o iubire ca-n Rai, timpul este nesfârșit și, de aceea, și multiplicarea revelației iubirii nu este exclusă nici după trecerea în neființă. Mi-a plăcut foarte mult și strofa finală, și prin imaginea artistică, dar și prin faptul că aici e mai potențat misterul în legătură cu depărtarea de prezent și transcendentul.

Reply Report -0 | +0

mulţumesc încă o dată

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

Nu se cade să-mi explic propriul poem, dar, ca o paralelă, criticul Constantin Dram, pe vremea când îmi analiza volumul Umbră luidă, a vorbit despre multiplele reprezentări ale umbrei, atât în poezia mea, cât și în cea a altor poeți. Sunt unele lucruri care se potrivesc și cu poemul de față, dar nu-mi permit să vin aici cu pasaje, fiindcă ar fi o reclamă nepotrivită. Oricum, foarte interesantă analiza dv!

Reply Report -0 | +0

Mă îndoiesc de faptul că o stea poate apărea şi la acest "poem"

Dragoş Vişan - 6 luni în urmă

Scuze. Dar ce-i cu lunga discuție de mai sus?
Poemul e simplu. Sfânta simplitate, în versuri. Cred că din liceu puteam să fac așa ceva. De ce nu titlul "Sărutul din livada fructului"?!
"Unul pe altul" scris redundant. Dacă apare deja "în brațe". Cum să fie doi oameni "împliniți ca două întrebări"? Așa "??"?... Sau așa "¿¿"?
"Adevărul despre veșnicie" nu este nici măcar metaforă. Nu poate fi ajuns de niciun om, decât dacă trece la asceza, ori face fapte de pocăință spre mântuire. Hiperbola aflării adevărului despre veșnicie se potrivește ca nuca în perete aici când e vorba despre o idilă.
Fructul cules de doi îndrăgostiți. Parcă văd un clip muzical din anii '90.
Umbrele "noastre" îmbarcate pe "umbră unui nor". Nu înțeleg efectul optic. Adică umbrele din livadă ale îndrăgostiților se suiau în cârca nebulozităților, când dădea norul peste ele.
E un moment adevărat din viață, ori doar imaginat?

Reply Report -0 | +0

Dragoş, după cum am mai spus

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

Nu doresc să fii prezent în comentariile de sub textele mele. Te rog frumos să-mi respecți dorința. O zi frumoasă.

Reply Report -0 | +0

Niciun membru al Agoniei nu fentează regulile site-ului. Nu eşti Prinţ.

Dragoş Vişan - 6 luni în urmă

Nu se răspunde așa.
Nu există convenția aceasta pe Agonia.
Răspunsul tău va fi pentru toți membrii Agonia. Nu pentru mine. Lipsa de răspuns este lașitate. Ștergerea textului e mai mare lașitate. Și poate atrage scăderea nivelului, până la eliminarea autorului de pe site.
Nimeni dintre moderatori, nici administratorul n-ar putea da legea neconversației între doi user-i de pe site.
Și comentariul meu este cât se poate de normal.
Sfat: nu șterge textul. Poți sa răspunzi publicului tău cititor la aceste întrebări ori comentariului de mai sus.

Reply Report -0 | +0

Răspunzi totuşi, din gentileţe.

Dragoş Vişan - 6 luni în urmă

Nu mie. Ci altora!

Reply Report -0 | +0

Cu respect, răspund

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

Eu l-am iertat pe Dragoș Vișan și l-am rugat pe Radu Herinean să nu ia măsuri pentru jignirile grave care mi s-au adus. În rest, totul ține de respect și bun simt, iar eu voi înceta orice discuție cu Dragoș Visan, pentru liniștea și binele site-ului. Punct.

Reply Report -0 | +0

Nu prea

Sorin Stoica - 6 luni în urmă

Cu tot respectul, slăbuț. Ideea nu e rea, însă.

Reply Report -0 | +0

Pentru dl Sorin Stoica

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

Stimate domnule Sorin Stoica, acest poem mi-a demonstrat un lucru. Că poate fi apreciat, într-un mediu liniștit, curat, sau că poate fi contestat, într-un mediu precum cel al Agoniei. Pe Facebook este apreciat deja de 100 de persoane, printre care criticul și poetul Ion Cristofor, criticul și poetul Daniel Luca, poeta Mioara Băluță, poeta Daniela Marchetti, poetul Constantin Sîrghiuță, scriitorul Florin Meșca, poetul Teodor Dume, poetul Aurelius Belei etc etc. (critici și poeți serioși, care nu fac aprecieri gratuite), ceea ce este un lucru îmbucurător. Apoi, ca un contabil ce sunt, trag o linie, fac o balanță. Dacă 100 de oameni sunt atrași de acest poem, iar 2, 5 sau 10 îl găsesc slăbuț sau pur și simplu nereușit, înseamnă, conform unui calcul matematic, că are un nivel de peste 90% ca putere de emoționare, ceea ce pentru mine, este o mare realizare. Nu putem fi pe placul tuturor, deci e foarte bine 90%. La fel se întâmplă și cu criticii literari. Dacă 90 de critici literari iți apreciază un text/o carte, iar 10 nu, textul/cartea au un nivel de reușită de 90%, ceea ce este foarte bine. Așa că eu, trăgând toate aceste linii, sunt chiar foarte mulțumit.

Reply Report -0 | +0

Şi încă odată cer să mi se dea nivel -20 pentru această imensă greşeală

Dragoş Vişan - 6 luni în urmă

Am răspuns din greșeală în această dimineață. Pe alt poem. Pe ultimul al doamnei poete Iulia Elize.
Consider că dacă Pe o pagină de autor al Agoniei nu mai pot face niciun comentariu, cum reiese dintr-un răspuns de mai sus al "privilegiatului" închipuit Ionuț Caragea, atunci, prin generalizare, nu mai pot interveni cu niciun comentariu nicăieri pe acest site și că mi s-a luat acest drept de a comenta.
Specific faptul că acest lucru reiese din vorbele de mai sus ale lui Ion Caragea, care mă trimite la plimbare pentru totdeauna, să nu-l mai supăr nicicând cu vorba.

Reply Report -0 | +0

Ultimul meu comentariu pe Agonia, înainte să fiu şi sancţionat drastic

Dragoş Vişan - 6 luni în urmă

Îi mai spun un ultim lucru: niciodată nu m-a contactat (nici nu mi-a cerut prietenia) pe Facebook, nu pot vizualiza niciun mare impact al poemelor sale pe Fb la toți scriitorii români), iar scuzele date "mie" pe Fb, cu care se tot mândrește, au ajuns la vreun alt "Dragoș Vișan", care, bineînțeles, nu i-a replicat nimic, necunoscându-l.
Eh, n-am nimic cu Ionuț Caragea. O să-l caut chiar acum pe Facebook să devenim prieteni.
Aș vrea doar atâta. De astăzi, 13 iulie, să respecte ca toți membrii Agoniei regulamentul. Să nu mai șteargă de acum înainte niciun text postat de-al său! Căci nu scrie lumea în zadar comentarii la ele. Să nu mai generalizeze ca în replica acidă de mai sus, la adresa mea și a domnului scriitor Sorin Stoica.

Reply Report -0 | +0

mulţumiri pentru alegere, sper să te ţii de cuvânt

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

Pentru cititorii Agoniei, atașez aici răspunsul lui Dragoș Vișan, în care a luat decizia să nu-mi mai comenteze textele, la rugămintea mea. Îi mulțumesc pentru respectul acordat și pentru înțelegere. Sper să se țină de cuvânt. Știam care e contul lui de Facebook, fiindcă i se văd textele publicate și pe Agonia. A văzut cererea mea, fiindcă este mereu activ. Acum e prea târziu. Nu vreau să fiu prieten cu cineva care mă obosește constant, am nevoie de liniște și pace. Și, da, nu am cerut expulzarea lui de pe site, am cerut să fie calmat și atâta tot. Știam că dacă pun degetul pe rană, el având un trecut cu clone prin care a fentat site-ul și o expulzare, îi pot face foarte mult rău, dar nu sunt atât de răzbunător, așa cum mă declara el. Îl iert, l-am iertat și mă rog lui Dumnezeu pentru binele lui. Iată promisiunea lui Dragoș Vișan:
"Așa, bine că mi-ai transmis.
Dragoș Vișan
[13.Jul.23 06:47]
Bună dimineața. Bine că am aflat și eu, iertatuitucul site-lui pentru ultima dată! Spor la texte slabe pe veci! Chiar că nu-ți mai comentez deloc producțiile.
Și spor la comentarii bune, Ionuț, la asta ajungi să te procepi binișor spre bine! Până la proba contrarie, vezi să nu comentezi dacă te oprește cineva pentru exces de viteză la comentat."

Reply Report -0 | +0

Da, ori ba comentator al tău pe Facebook? Vreau voucher permanent.

Dragoş Vişan - 6 luni în urmă

Eu cred că ai înțeles să respecți regulamentul Agoniei mereu. Să nu mai ștergi niciun text. Am promis că nu mai comentez niciodată la textele tale. Să te bucuri de "exclusivitate" noncombativă, nu de receptare "incluzivă" la poemele tale aici, pe Agonia, cel puțin din partea mea.
În schimb, eu te invit să vii mereu la mine, să le critici cât dorești. N-aș interzice niciunui om de pe Pământ acest drept, să-mi comenteze mie poemele.

Reply Report -0 | +0

Părere...

Iulia Elize - 6 luni în urmă

Dragoș, e chiar drăguț ”livada sărutului”, lasă-l pe Ionuț să scrie, și în continuare. E foarte ok sintagma, merită mers, pe ea, pe firul ei foarte promițător, zic eu.
Poemul e bun, merită îmbunătățit, eu aș scoate un poem superamplu, în locul lui, de la ”livada sărutului”. (Eu aș prefera, însă, pădure, ca să se oftice Dragoș și să plece de pe site cu replici solar-lunare, de exit, cu părul în vânt poetic, replică-în-ploaie tip.) Dragoș, era o glumă de colegi, site... Oricum, eu, până azi, eram foarte îndrăgostită, dar nu de tine, bineînțeles, de acolo supărarea, așa că mai lasă-mă/și te. Mă bag în codru, dar nu în pâine, ci de năcăjeală subiectivă.
Numai o glumă, căci văd că îmi iei, ploaie, de prin vara poetică a poeziei și cu gânduri ”protanc”, exit. (Numai puțin glumesc.)

Reply Report -0 | +0

★ No, ce-o fi o fi! Să nu fiu zgârcit. Textul se mai poate îndrepta. E bun.

Dragoş Vişan - 6 luni în urmă

Bine, să fiu eu Enkidu, îmblânzit! Acord stea acestui poem. M-au convins femeile, doamnele/domnișoarele poete Papadopol Elena și Iulia Elize. Dacă lor le place atât de mult, consider că au dreptate și judecă la rece. Respect punctul feminin de vedere la receptare în cel mai înalt grad. Ele vad mai bine, nu noi, bărbații.

Reply Report -0 | +0

Dragă Iulia Elize

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

Dragă Iulia Elize, în primul rând, îți mulțumesc pentru comentariu, pentru ideile constructive. Aș putea foarte ușor să schimb livada cu orice altceva, pentru ca textul meu să dea mai bine la public. Dar ar însemna să mă mint pe mine însumi, să modific ceea ce am simțit eu și ceeea ce am văzut, de dragul cititorilor. Ori eu mizez pe sinceritate, chiar dacă poemul are, prin acea metaforă, aparența naivității sau aerul clișeistic al unui amorezat naiv. Pe de altă parte, niciun comentator nu a făcut referire la palimpsestul biblic, cu efect contrar. Mă refer la fructul interzis, devenit permis și cu efect de nemurire, mă refer la paradis ca la o livadă și nu ca la o pădure. Și nu-i așa că e tare frumos atunci când paradisul, deghizat palimpsestic în livadă, să fie între buzele îndrăgostiților? Tocmai de aceea, un poem trebuie citit cu mare atenție, cu răbdare. Pe de altă parte, nu există numai sentimentalism aparent naiv, îndrăgosteală, ci și suprarealism. Dacă mintea mea a văzut umbre care se îmbarcă pe umbra unui nor, iar această umbră este o corabie, tare aș fi vrut să vină cineva și să observe, din nou, palimpsestul biblic, cu referire la Arca lui Noe. Arca coboară din ceruri, umbrele, ca niște animale care trebuie salvate, se îmbarcă, pentru a supraviețui unui eventual potop de fericire. Iată, așadar, dubla salvare, atât a îndrăgostiților, cât și a umbrelor lor. Și iată, cât de frumos poate fi un poem, dacă se pătrunde cu atenție, dacă nu există rea intenție, dacă se analizează din multiple unghiuri. Desigur, sensurile sunt mai multe, interpretările sunt mai multe. Ceea ce am învățat eu, însă, de la marii critici pe care i-am analizat, este atenția maximă pe care o acordă unui poem, căutarea frumosului și scoaterea lui de sub carcasa aparenței sau a ermeticului, tonul echilibrat și binevoitor, fără miștocăreală și comparații absurde. Eu vreau să văd Agonia devenind ceea ce a fost cândva, la începuturi, când exista ami multă armonie, mai multă înțelegere, mai mult respect, mai multă atenție, mai mult spirit de observație. Și când erau pe aici critici impecabili, precum Angela Furtună sau alții, care tratau cu mare mare seriozitate un text. Eu tare m-aș bucura să văd Agonia schimbându-se, iar asta o pot face și eu, încercând să tratez, cu maximă seriozitate, textele pe care le comentez. Numai de bine și mulțumesc încă o dată!

Reply Report -0 | +0

★ Părere...

Iulia Elize - 6 luni în urmă

Ionuț, eu am văzut cumva ca în ”Poarta sărutului”, așa și ”Livada-sărutului”, ceea ce e ok, ca loc al sărutului îndrăgostiților, poate chiar mi-a plăcut sintagma, este unică. Așa e, se poate miza și pe un efect de mediană, de sugestie fină, dar în primul rând pentru sintagma deosebită, las stea, pentru că este unică și frumoasă.
Livada sărutului e ceva foarte intim, este propriu unei perechi. Fructul din livada sărutului, poate fi împlinirea iubirii, inclusiv ”maternitatea”. Dar este o altă paradigmă, aici. Nu se poate vorbi, acum, aici, de așa ceva. Fără a exclude, ideea de bază.
Poate fi receptat în titlu, sub mai multe chei, nu e musai să fie interpretarea mea, care este tocmai foarte conexă și ireală, cu ce e mai sus. Dar e o direcție, pe care s-ar fi putut țese un alt poem, care nu este prezent, însă, pentru că textul nu e amplu.
Cum spuneam, paradigma promite.

Reply Report -0 | +0

Iulia Elize

Ionuţ Caragea - 6 luni în urmă

apreciez gestul și discuția foarte interesantă. Numai de bine!

Reply Report -0 | +0

Acest text îți aparține
Current Status: Private
EDITEAZĂ TEXTUL | UNHIDE

757 vizualizări | 23 opinii

INTERACŢIONEAZĂ

-0 | +0

FII LA CURENT

Notify me on each new comment

OFF
OFF
FF

REPLIES AND TRANSLATIONS

Suggest a translation | Send a reply

Textul face parte dintr-o colecţie

Agonia

poezii-de-dragoste

POEZII DE DRAGOSTE

În această colecție

updated a few hours ago

Suntem sociali

Like 284 people like this. Sign Up to see what your friends like.

Avem newsletter

Adresa email. Nu trimitem SPAM! | MĂ ABONEZ

Newsletter-ele de la noi sunt rare, iar atunci când trimitem un email, el vine cu informații noi și interesante despre site, despre noi facilități și evenimente legate de lucrurile care se întâmplă pe aici.

© Agonia Nou - 2024

www.agonia.eu